

Vlaams
Parlement

vergadering **C3**
zittingsjaar 2014-2015

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand

van 1 oktober 2014

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van mevrouw Yamila Idrissi tot de heer Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de werking van Muntpunt – 26 (2014)	3
VRAAG OM UITLEG van de heer Karl Vanlouwe tot de heer Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de financiële problemen van vzw Muntpunt – 13 (2014-2015)	7
VRAAG OM UITLEG van de heer Willy Segers tot de heer Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de vooruitgang van de renovatie van het Koninklijk Conservatorium in Brussel – 33 (2014)	
VRAAG OM UITLEG van mevrouw Ann Brussee tot de heer Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de renovatie van het Koninklijk Conservatorium in Brussel – 26 (2014-2015)	12
VRAAG OM UITLEG van de heer Joris Poschet tot de heer Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de Paspartoe en de rol van het sociaal-cultureel werk in de cultuurparticipatie in Brussel – 19 (2014-2015)	17
VRAAG OM UITLEG van de heer Willy Segers tot de heer Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over het voorbije Gordelfestival – 16 (2014-2015)	20

VRAAG OM UITLEG van mevrouw Yamila Idrissi tot de heer Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de werking van Muntpunt – 26 (2014)

Voorzitter: mevrouw Katia Segers

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi (sp-a): Voorzitter, collega's, het is me een ware eer en genoegen om de allereerste vraag van deze legislatuur over Brussel te mogen stellen. Het is een vraag over Muntpunt.

Een jaar na de opening maakte Muntpunt op 8 september het rapport op van zijn werking. In een jaar tijd kwamen 505.928 mensen over de vloer van de belevenisbibliotheek. Dat cijfer maakt geen onderscheid wat betreft de reden van het bezoek, of je nu een boek komt uitlenen, naar een evenement komt, naar het café gaat of komt studeren. Het bezoekersaantal is veel hoger dan dat van de vroegere hoofdstedelijke bibliotheek die op dezelfde locatie gelegen was. In het laatste volwaardige jaar van de hoofdstedelijke bibliotheek waren er 370.000 bezoekers. Dat is een significant verschil als je gewoon naar de cijfers kijkt, maar die vergelijking is niet zo evident aangezien de hoofdstedelijke bibliotheek toen niet al die activiteiten aanbood die Muntpunt nu wel heeft.

Tegenover deze positieve bezoekerscijfers staat wel dat het aantal leden en het aantal uitleningen gevoelig daalden. In 2008 telde de hoofdstedelijke bibliotheek nog 22.350 leden, nu is dat cijfer gedaald tot 15.500. Dat is een daling van maar liefst 30 procent. Het aantal uitgeleende boeken, cd's en dvd's is met 46 procent gedaald. Dat moet ons zorgen baren.

Muntpunt wijt de daling aan verschillende zaken: in 2008 verhuisden de Vlaamse instellingen naar de Noordwijk waardoor er nu minder ambtenaren over de vloer komen, de lokale bibliotheken zijn uitgebreid en sommige leden hebben hun weg nog niet teruggevonden na de sluiting van de hoofdstedelijke bibliotheek. Om die neergaande trend te buigen heeft Muntpunt een aantal vernieuwingen aangekondigd, zoals een betere toegankelijkheid van de depotcollectie, een mailwaarschuwing en verbeterde, meertalige signalisatie.

Ik voeg er zelf nog een mogelijke oorzaak aan toe waarom ik denk dat het aantal uitleningen is gedaald. Zou het kunnen dat de activiteiten in het gebouw op zich, waar er enerzijds evenementen zijn in de grote Agorazaal en anderzijds mensen rustig een boek willen komen uitlenen, soms gewoon niet compatibel zijn? Zou het kunnen dat mensen, waaronder ikzelf, binnenkomen en hun boek eigenlijk niet meer uitlenen omdat er zo veel volk rondloopt? Dat is misschien een mogelijke verklaring.

Uit cijfers van FM Brussel bleek diezelfde dag dat almaar meer Brusselaars boeken, films en cd's ontlenen bij de lokale Nederlandstalige bibliotheken. Er wordt ook steeds meer uitgeleend. Tegenover 2006 is het aantal ontleningen met 400.000 gestegen van 623.000 naar iets meer dan 1 miljoen ontleningen per jaar.

70 procent van de leden van Muntpunt woont in Brussel. Muntpunt wil in de volgende jaren ook een ander publiek, zoals de pendelaars, aanspreken.

Minister, wat vindt u van de evolutie van het aantal bezoekers van Muntpunt? Wat vindt u van het verminderde aantal uitleningen in Muntpunt? Bent u van mening dat het aantal uitleningen in Muntpunt de volgende maanden nog moet stijgen? Indien wel, hoe denkt u dat die stijging kan worden gerealiseerd? Bent u

van mening dat Muntpunt ook leden moet aantrekken van buiten Brussel? Wat vindt u van de evolutie van het aantal bezoekers en ontleningen bij de lokale Nederlandstalige bibliotheken in Brussel? Hoe kunnen we een goed evenwicht vinden tussen een van de hoofdkenmerken van een bibliotheek, namelijk een plaats waar je rust vindt om boeken, kranten of tijdschriften te lezen en uit te lenen, op zoek te gaan naar interessante naslagwerken of stil te werken, en de andere activiteiten van Muntpunt?

Ik kijk uit naar uw antwoord.

De voorzitter: Mevrouw Van den Brandt heeft het woord.

Mevrouw Elke Van den Brandt (Groen): Minister, hoe situeert die evolutie zich tegenover de andere bibliotheken? Is dit een exclusief Brussels probleem of stellen ze in Antwerpen en Gent ook vast dat bibliotheken tanend zijn? De wereld is natuurlijk veranderd, dus moeten we de rol van een bibliotheek in de maatschappij dan misschien ook durven herbekijken. Het hoeft niet per se slecht te zijn. De vraag is gewoon of de mensen nog toegang hebben tot boeken en literatuur.

Muntpunt zegt zelf dat de lokale bibliotheken zijn uitgebreid. Cru gezegd: of mensen nu naar Muntpunt gaan, De Zeyp of De Kriekelaar, zolang ze maar naar een bibliotheek gaan wanneer ze het nodig hebben, is het goed. Misschien is het net een positieve evolutie en maakt de decentralisatie de bibliotheken net toegankelijker. Misschien heeft het BruNO-netwerk (Brussels Netwerk Openbare bibliotheken) in zijn geheel wel meer lezers dan Muntpunt op zich.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Dank u, voorzitter. Dank u, mevrouw Idrissi, beste Yamila, om mij de eer te geven om mijn eerste parlementaire vraag te beantwoorden.

Het is een uitgebreide vraag, dus wil ik een aantal vragen groeperen. Een deel gaat over enerzijds het hoge aantal bezoekers en anderzijds het lage aantal ontleningen. Een tweede deel gaat eerder over de positie van Muntpunt in de brede zin van het woord, waarnaar mevrouw Van den Brandt verwees, en de andere bibliotheken.

Zoals u weet, verenigt Muntpunt twee functies: het is een bibliotheek en een informatiehuis. De eerste vragen die u stelt, gaan vooral over de bibliotheek-functie. Ik heb het al kort gezegd, maar het is goed dat we het nu wat breder kunnen doen naar aanleiding van de verjaardag van Muntpunt begin september: de stijgende bezoekerscijfers en de dalende uitleencijfers van Muntpunt moeten in een bredere maatschappelijke context worden geplaatst. Niet om de vis te verdrinken, maar om te kijken of het communicerende vaten zijn of twee zaken die parallel aan elkaar gebeuren.

Met betrekking tot de uitleningen in het algemeen – en dat is voor een stuk ook de vraag van mevrouw Van den Brandt – verwijs ik naar het feit dat het hele concept van dé bibliotheek wereldwijd in beweging is. De cijfers liegen er niet om: zowel in Vlaanderen als internationaal worden bibliotheken geconfronteerd met dalende uitleencijfers. Er is een rapport, Bios2, Thema in de kijker, Publieksbereik, van het Agentschap Sociaal-Cultureel Werk voor jeugd en volwassenen, dat hier dieper op ingaat. Uit het rapport blijkt dat er een dalend aantal leden en uitleningen is enerzijds en een stijgend aantal bezoekers anderzijds. Het is een landelijke evolutie. Dat moet ons daarom niet geruststellen, maar in elk geval weten we zo dat we niet in een abnormale situatie zitten.

Het aantal ontleners is in Vlaanderen sinds 2003 met meer dan 10 procent gedaald en grote bibliotheken hebben allemaal te kampen met dalende leencijfers en met ledenverlies. Dat is voor een groot deel het gevolg voor de teruglopende belangstelling voor de cd-uitleningen en van een verhoogde concurrentie op de informatiemarkt in het algemeen. Fysieke collecties worden steeds minder als aantrekkelijk ervaren, de rol van de bibliotheek als documentatie- en kenniscentrum was tot voor kort een evidentie die nu in vraag wordt gesteld. Vandaag hebben zij immers niet langer het monopolie op de informatie, maar heeft het internet die rol voor een groot stuk overgenomen. Ook de komst van de nieuwe media en de technologische mogelijkheden om informatie te stockeren en te verspreiden op grote schaal – op zich een goede zaak – zorgen ervoor dat de klant zich niet meer hoeft te verplaatsen naar de bibliotheek. Evoluties binnen de vrijetijdsindustrie in de brede zin van het woord en op het vlak van de informatievoorziening reiken alternatieven aan voor diensten die de bibliotheken aanbieden.

Zoals u weet, wil Muntpunt in die veranderende context evolueren naar een belevingsbibliotheek, een bibliotheek waar ook plaats is voor debatten, ontmoetingen, gepersonaliseerde dienstverlening, educatieve activiteiten voor jongeren enzovoort. Mevrouw Idrissi, ik kan niet meteen antwoorden op uw vraag, maar die activiteiten hebben inderdaad de neiging soms wat meer lawaai te maken, wat een bepaalde spanning kan opleveren met het klassieke verwachtingspatroon dat mensen van een bibliotheek hebben. Lawaai kan natuurlijk soms ook aangenaam zijn, dus het is zeer algemeen te benaderen.

Rekening houdend met die ontwikkelingen, is het absoluut niet evident om een louter cijfermatige vergelijking te maken tussen de vroegere Hoofdstedelijke Openbare Bibliotheek (HOB) met zijn werkresultaten in 2008 enerzijds, en de resultaten die Muntpunt het afgelopen jaar heeft neergezet anderzijds. We hebben hier immers te maken met twee verschillende organisaties en met een verschil van zes jaar, een periode waarin we landelijk een ingrijpende evolutie vaststellen in het bibliotheekwezen.

Tegenover dit dalend aantal ontleningen zien we aan de andere kant dat het bezoekersaantal bij Muntpunt is gestegen. Ook dat is volledig conform de landelijke trend. Het publiek ervaart Muntpunt als een inspirerende plek met een gemiddelde van 1600 bezoekers per dag. Heel wat bezoekers zoals bijvoorbeeld blokkende studenten blijven ook langer aanwezig, en komen frequent naar Muntpunt. Veel bezoekers lenen niet meer uit, maar gebruiken de informatie ter plaatse.

In het beeld dat ik hierboven schetste van de bibliotheek van de toekomst, is het bezoekersaantal misschien nog belangrijker dan de naakte cijfers met betrekking tot de uitlening. De opdracht in de toekomst is niet zozeer alleen maar uitlenen, maar een lerende omgeving creëren waar bezoekers informatie kunnen vinden en de ruimte hebben om die te verwerken. Daarom lijkt het mij aangewezen om de cijfers niet zomaar naakt te vergelijken. Voor de toekomst stel ik voor dat we het jaar 2014 voor Muntpunt als referentieperiode nemen voor een nulmeting. Pas vanaf 2015 zullen we op een billijke en genuanceerde wijze correcte vergelijkingen kunnen maken aangaande de evolutie van de bezoekerscijfers en het aantal ontleningen.

U had ook een vraag over Muntpunt in de bredere zin van het woord en de andere Nederlandstalige bibliotheken in Brussel. De goede werkingsresultaten van de lokale Nederlandstalige bibliotheken, gegroepeerd onder de koepel BruNO, kan ik enkel toejuichen. Ook hier moeten er echter nuances worden aangebracht. De beperkte werking van de HOB van 2009 tot september 2013 heeft zeker een ledenverloop naar andere lokale bibliotheken teweeggebracht.

Bovendien is het beeld gemengd. We stellen ledenwinst vast bij pas opgerichte lokale bibliotheken of bij bibliotheken die een nieuw bibliotheekbeleid voeren. Grote Brusselse bibliotheken die reeds jaren een vaste plaats in het stedelijke landschap hebben verworven, kampen dan weer met een dalende trend, bijvoorbeeld de bibliotheken van Brussel-Stad in Laken en van Anderlecht. Niet toevallig zijn dat bibliotheken met een muziekafdeling, die kampen met een terugschrijdende belangstelling voor cd-uitleningen.

Het klopt inderdaad dat 70 procent van de leden van Muntpunt in Brussel wonen. Het is logisch dat het ledenverloop zich vooral heeft voorgedaan bij de leden van buiten de stad. De HOB was de laatste jaren nog maar beperkt operationeel, als kleinere uitleenbibliotheek. Dat soort dienstverlening konden mensen van buiten Brussel – onder andere de pendelaars – ook in hun buurt of in hun gemeente vinden. De Vlaamse pendelaars hebben hun weg naar Muntpunt dus nog niet teruggevonden. Muntpunt heeft als hoofdstedelijke bibliotheek en als informatie-centrum echter duidelijk de ambitie – en ook de opdracht – die groep terug te winnen en meer bij Brussel te betrekken, maar ik denk dat we hen daar nog enige tijd voor moeten gunnen.

Ook de inwoners van de Vlaamse Rand en de studenten uit Vlaanderen die in Brussel studeren, vormen belangrijke doelgroepen. Die laatste categorie heeft de weg naar Muntpunt wel al teruggevonden. Het is een kwestie van tijd en van de juiste acties om nieuwe publiekssegmenten aan te boren of terug te winnen.

Muntpunt onderschrijft als Vlaamse Brusselse instelling volledig de diverse functies die een eigentijdse bibliotheek moet bezitten als informatie- en kenniscentrum, als ontmoetingsplek met een ruime toegankelijkheid en als een educatieve plek met ruimte voor creatieve zelfontplooiing. Muntpunt is hiermee geheel in overeenstemming met de krachtlijnen die worden uitgezet in 'De openbare bibliotheek van morgen', de recente inspiratienota van het Agentschap Sociaal-Cultureel Werk voor Jeugd en Volwassenen.

Nieuwe evoluties nemen natuurlijk niet weg dat Muntpunt in de toekomst zorg moet blijven dragen voor de 'klassieke' bibliotheekfunctie. Actuele tendensen in het bibliotheeklandschap moeten uiteraard op de voet gevolgd worden. Maar Muntpunt moet er daarnaast ook voor zorgen dat de volledige achterban – van jong tot oud – zich in de bibliotheek thuis voelt. Dat betekent inderdaad dat er voldoende rust- en stilteplekken in het gebouw te vinden zijn en dat de collecties in orde zijn.

Muntpunt heeft gedurende het eerste werkingsjaar een goed parcours gereden. Ik wil nog eens benadrukken dat het concept – een combinatie van hedendaagse belevingsbibliotheek en hoofdstedelijk informatiecentrum – uniek is in Vlaanderen. Tussen de beide functies moet een delicaat evenwicht gevonden worden. In de beheersovereenkomst die binnenkort zal worden afgesloten, zullen we trachten dat evenwicht te bewaken en verder te concretiseren.

Kortom, buiten de bredere context die ik heb geschetst, moeten we nog even begrip opbrengen voor het startjaar dat Muntpunt succesvol achter de rug heeft en we moeten samen – niet alleen ik, maar ook u – bewaken dat we de komende jaren over enerzijds de ambities die we met Muntpunt hebben en anderzijds de verzoening van die twee op het eerste gezicht uiteenlopende functies, nog pittige en goede debatten kunnen voeren, misschien ook met hen ter plaatse.

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi (sp.a): Minister, ik dank u voor uw zeer uitgebreid antwoord. Als ik het over Muntpunt heb, is het ook vanuit een bezorgdheid. Ik heb begrepen dat u die bezorgdheid deelt.

Ik heb nog een bijkomende vraag. U zegt dat de cijfers van HOB en Muntpunt moeilijk te vergelijken zijn en dat we 2014 als referentiejaar moeten nemen en dat klopt. Maar er is een daling van 30 procent en in vergelijking met de landelijke tendens, zit Muntpunt onderaan. Dat moet ons bezorgd maken.

Het klopt ook dat u zegt dat er een delicaat evenwicht is tussen een belevingsbibliotheek en een informatieplek, maar ik hoop dat de komende jaren dat evenwicht wat duidelijker zal worden. Het gaat me niet zozeer om de rol van Muntpunt, maar meer om het feit dat bepaalde events echt wel de bovenhand nemen. Persoonlijk kan ik zeggen dat ik al een paar keer ben weggelopen. Het is goed dat organisaties Muntpunt huren en dat men extra inkomsten gaat zoeken, maar het nadeel is dat men de klassieke bibliotheekbezoeker wegjaagt. Ik onthoud dat we het de komende jaren in het oog moeten houden.

Mevrouw Katia Segers (sp-a): Minister, klopt het dat de bibliotheken vandaag als gevolg van de digitalisering een heel andere rol vervullen? Het worden steeds meer huizen van mediawijsheid. Die rol staat centraal. Mijn voorstel zou zijn, als we 2014 als ijkpunt nemen, dat we elke keer in de evaluatie meenemen in welke mate Muntpunt en andere bibliotheken die rol van gids opnemen voor mensen in onze informatiemaatschappij, met een 'overload' aan informatie. In welke mate begeleiden bibliotheken mensen die op zoek zijn naar informatie en vervullen ze de rol van huis van mediawijsheid?

Minister Sven Gatz: Ik kan daar zeker in algemene zin positief op antwoorden. Het betekent wel dat metingen in de toekomst zich niet kunnen beperken tot het kwantitatieve element van het uitlenen, maar ook een kwalitatieve tevredenheidsindicator moeten hebben. Vinden de mensen daar wat ze komen zoeken? Het zal wat meer uitgebreide methodieken met zich meebrengen, maar ik denk wel dat dat de uitdaging is waarvoor we staan.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van de heer Karl Vanlouwe tot de heer Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de financiële problemen van vzw Muntpunt – 13 (2014-2015)

Voorzitter: mevrouw Katia Segers

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

De heer Karl Vanlouwe (N-VA): Minister, ik denk dat we allemaal dezelfde bezorgdheid delen over Muntpunt en over de vraag of dit project zal slagen. De cijfers die u hebt gegeven, wijzen er alleszins op dat we op de goede weg zijn, maar er zijn toch verbeteringen mogelijk. Muntpunt bestaat exact één jaar. We moeten toch vaststellen dat er een hobbelig parcours is afgelegd.

Minister, u knikt. We kennen de problematiek. We hebben daarover een en ander gelezen in de media. Er is ook een grote discussie gevoerd in deze commissie tijdens de vorige legislatuur. U was er niet bij, ik was er niet bij, maar ik heb het toch eens opgezocht in de Handelingen.

Op een bepaald ogenblik hebben de voorzitter van de raad van bestuur, de heer Polspoel, en de algemeen directeur, mevrouw Van Driessche, aan de alarmbel getrokken, omwille van problemen met de financiering, die gebaseerd is op een samenwerkingsovereenkomst van 2008. Uw voorganger heeft tijdens de discussie in de commissie gezegd dat Muntpunt nog steeds de 'flagshipstore' – hij gebruikte die term meermaals, ik denk dat hij bedoelde: het vlaggenschip – van de Vlaamse Gemeenschap in Brussel is.

We weten dat er een hele discussie is geweest met betrekking tot de financiële engagementen, die Vlaanderen was nagekomen en die de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) op dat moment niet was nagekomen. In de discussie zei uw voorganger Pascal Smet dat hij enigszins verbaasd was over de houding van de VGC en meer bepaald over het toenmalige VGC-collegelid. U ziet hoe alles is geëvolueerd en wie op welke plaats is terechtgekomen. Daarom is het bijzonder boeiend om dit debat voort te zetten.

Hij heeft toen gezegd dat er verkeerde communicatie is geweest. Er was een discussie tussen Vlaanderen en de VGC over de architecturale waarde van het gebouw. Er waren afspraken tussen Vlaanderen en de VGC over de opdracht. U hebt er daarnet al naar verwezen dat het niet enkel een bibliotheek is, maar een belevingsbibliotheek, en daarnaast een informatie- en communicatiecentrum. Ik herinner me dat men bij de aanvang, toen de naam Muntpunt nog niet was gelanceerd, sprak over het Vlaams communicatiehuis in Brussel. Nadien heeft het de naam Muntpunt gekregen en is de plek ontstaan zoals we die nu kennen.

Er zijn dus ook discussies over die meervoudige functies van Muntpunt. Er was een discussie met betrekking tot de besteding van het geld voor het ICT-plan, het online uitlenen van boeken. Er was een discussie over het niet naleven van de engagementen door de VGC voor dat uitgewerkte ICT-plan. Deze punten zijn destijds door de voorzitter van de raad van bestuur en door de directrice aangehaald. Ik citeer wat uw voorganger heeft gezegd, namelijk dat er "unilateraal" bepaalde verbintenissen niet werden nagekomen door de VGC.

Eind april, een kleine vijf maanden geleden, verwees de toenmalige minister naar een overlegvergadering die zou plaatsvinden in de maand mei met de raad van bestuur van de vzw, waarin ook vertegenwoordigers zitten van de Vlaamse Regering, op basis van de samenwerkingsovereenkomst uiteraard. Daarnaast werd ook verwezen naar een vergadering van het VGC-college, waar de Vlaamse minister ook recht heeft om aanwezig te zijn met raadgevende stem, dat weet u zeer goed.

Uw voorganger zei bovendien dat hij er als voogdijminister voor zou zorgen dat, en ik citeer: "ondergeschikte besturen" – in casu dus de VGC – "hun engagementen moeten nakomen". Daarvoor had hij de instrumenten of kaarten in handen.

Ten slotte staat het volgende in het nieuwe bestuursakkoord van de VGC: "De modaliteiten inzake de financiering dienen uitgeklaard en opgenomen te worden in een nieuwe beheersovereenkomst. Een voorzichtig begrotingsbeleid en een verantwoord gebouwenbeheer worden vooropgesteld." Ik neem aan dat u op de hoogte bent van wat in het Vlaams regeerakkoord staat: "Muntpunt is niet alleen een bibliotheek, maar ook een ontmoetingsplaats van Vlamingen in de hoofdstad. Het wordt het venster van Vlaanderen in Brussel. We komen de engagementen die zijn opgenomen in het samenwerkingsakkoord over Muntpunt consequent na, en verwachten hetzelfde van de Vlaamse Gemeenschapscommissie. We geven Muntpunt alle kansen om zijn rol als belevingsbibliotheek, informatie- en communicatiecentrum en cultureel onthaalcentrum waar te maken."

Rekening houdend met de discussies die er bestonden omtrent de financiële engagementen van de VGC en Vlaanderen, heb ik volgende vragen. Welke beslissingen werden genomen op de vergadering van het college van de VGC van 24 april 2014? Welke beslissingen werden er genomen op latere VGC-collegevergaderingen? Wat is er beslist op de overlegvergadering tussen de raad van bestuur van Muntpunt en het VGC-college? Ik weet ondertussen dat er bepaalde vergaderingen van de raad van bestuur van de vzw zijn uitgesteld. In september zou er dan een nieuwe vergadering hebben plaatsgevonden. Hebt u

zekerheid dat de VGC haar verplichtingen zal nakomen? U zult verwijzen naar de beheersovereenkomst die moet worden afgesloten. Er zijn echter lopende kosten in verband met het gebouw, aankoop van boeken, ICT, personeel enzovoort. Wanneer heeft de VGC het resterende bedrag gestort, wetende dat de VGC zich aanvankelijk verbonden had voor een bedrag van 700.000 euro en slechts 300.000 euro heeft overgemaakt?

Iedereen heeft er baat bij dat Muntpunt goed werkt, maar dan moet iedereen zijn engagementen nakomen. Kunt u ook duidelijkheid geven over eventuele contacten met het nieuwe VGC-college? Welke richting gaat het uit met de nieuwe beheersovereenkomst? Werd er uiteindelijk gebruik gemaakt van de voorgedijmiddelen door de Vlaamse Regering ten aanzien van het college van de VGC als lokaal bestuur? Ik hoop van niet. Welke voorgedijmiddelen zou de Vlaamse Regering kunnen gebruiken om de engagementen te doen nakomen?

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

De heer Joris Poschet (CD&V): Voorzitter, we zijn het er allemaal over eens dat Muntpunt veel troeven heeft en veel kansen biedt voor onze stad, de Brusselaars en de pendelaars. We moeten die kansen ook grijpen. Daarom moet er eerder samenwerking zijn tussen de Vlaamse Gemeenschap en de VGC en ben ik geen voorstander van termen als 'ondergeschikte besturen' en 'voogdij'. We moet het op een constructieve manier aanpakken.

Bij mijn weten is het gebouw eigendom van de stad Brussel en is het in erfpacht gegeven aan de VGC, waarvan de Vlaamse Gemeenschap de helft zou betalen en zich geëngageerd heeft om het volledige bedrag van 1,6 miljoen euro op zich te nemen. Daartegenover staat dat de VGC zelf in de eigenaarskosten zal bijdragen voor een bedrag van 400.000 euro per jaar dat zal worden geïndexeerd.

Het probleem zit bij de overeenkomst die oorspronkelijk tussen de drie partijen is afgesloten, waarbij we eigenlijk een open enveloppe hebben gegeven. We hebben in feite gezegd: wat je ook doet, de helft van de exploitatiekosten zal worden gedragen door de VGC en de helft door de Vlaamse Gemeenschap. We moeten die enveloppe sluiten en daartoe moeten er nieuwe onderhandelingen komen. Minister, u spreekt van een nieuwe beheersovereenkomst. Wanneer wordt die gepland? Hebt u daarover al contacten gehad met het VGC-college?

De voorzitter: Mevrouw Van den Brandt heeft het woord.

Mevrouw Elke Van den Brandt (Groen): Er bestaan een aantal misverstanden die ik wil uitklaren, aangezien er een nieuwe ploeg rond de tafel zit. Het is goed om te vertrekken vanuit de juiste informatie. De kosten delen voor elk de helft is niet hetzelfde als een blanco cheque geven. De VGC is inderdaad op een bepaald moment op de rem gaan staan om bepaalde kosten te betalen, namelijk voor een informaticasysteem van – denk ik – 1,5 miljoen euro. De VGC vroeg, vooraleer de helft te betalen, informatie over de noodzaak en relevantie van het systeem. Ik vind dat redelijk goed bestuur. De Vlaamse Regering zou dezelfde reflex moeten hebben. Ik heb ondertussen vernomen dat er op 8 mei 2014 overleg is gepleegd. We zitten ondertussen met een nieuwe ploeg en ik ben benieuwd wat het gevolg is. Ik heb echo's gehoord dat er op dat moment dingen zouden worden rechtgezet.

Er is ook veel debat over de personeelskosten. Er is op voorhand een afspraak gemaakt tussen de partijen over welke functies en welke profielen er zouden worden aangeworven. Muntpunt heeft besloten om een aantal mensen aan te trekken die overgekwalificeerd zijn waardoor de prijs voor het personeel duurder is. Misschien is de enveloppe voor het personeel te klein, maar misschien ligt er ook een verantwoordelijkheid bij Muntpunt. Er moet veeleer rond de tafel worden

gezet in plaats van ervan uit te gaan dat overheden hun rol niet spelen door te weinig middelen te geven.

Er zijn nog een paar zaken die we moeten uitklaren, maar de beheersovereenkomst is een goed moment om een aantal zaken recht te zetten en goede afspraken te maken, want iedereen heeft wel het beste voor met Muntpunt en hoopt dat het een succes wordt.

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi (sp-a): Ik herinner me de laatste vergadering hier over Muntpunt en de financiële perikelen. Op een blauwe maandag heeft de VGC besloten haar engagement niet na te komen, terwijl Muntpunt al engagementen had genomen en echt op dat geld hoopte. Er werd toen gezegd dat het ging om de factuur van de ICT-rekening. Iedereen was hier toen erg verbaasd. We hebben die documenten toen opgevraagd om uit te zoeken van wanneer dat dateerde. Toen bleek dat de hele ICT-discussie dateerde van een paar jaar daarvoor en dat het op dat moment absoluut niet aan de orde was. Meer nog, in de werkgroep waar ICT werd bediscussieerd, zaten vertegenwoordigers van de VGC.

Als men dit vanuit Muntpunt moest horen als argument, dan zou iedereen van zijn stoel vallen. Net door dat argument te gebruiken, sprak men toen van onbehoorlijk bestuur – ik wik mijn woorden, want dat was hier toen een heel heftige vergadering – omdat één partner van de overeenkomst plots zei dat hij daar niet meer aan tegemoet zou komen, en daardoor de werking van Muntpunt hypothekeerde. Dit wil ik toch even rechtzetten.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Ik zal proberen de vragen te groeperen omdat er veel vragen zijn over de verhouding met de VGC, en ook veel bezorgdheid over de personeelskosten. Ook de beheersovereenkomst is aan bod gekomen, en als uitsmijter de mogelijkheden van de uitoefening van de voogdij.

Eerst de verhouding tussen de Vlaamse Gemeenschap en de VGC. Ik geef een chronologische reconstructie van de feiten. Aangezien ik niet betrokken was en nog in bierland vertoefde, voel ik me niet aangesproken door de schermutelingen die hebben plaatsgevonden, maar die inmiddels zijn opgelost. Dat is het belangrijkste.

Op 11 maart stuurde Muntpunt een brief naar de collegeleden over de nijpende financieringsproblematiek die te wijten was aan drie pijnpunten. Een: het terugschroeven van de vooropgestelde investeringssubsidie van de VGC voor de uitbouw van het ICT-park, van 600.000 naar 300.000 euro. Twee: de ontstentenis van de bijdrage van de VGC in de exploitatiekosten van 2013 voor een bedrag van ongeveer 91.000 euro. De totale kost bedroeg volgens de logica van de beheersovereenkomst het dubbele, 182.000 euro. Drie: door de jaarlijkse baremieke loonsverhogingen zou de discrepantie tussen het personeelsbudget en de dotatie van de VGC almaar groter worden.

Ik weet niet of hierover op 27 april een vergadering van het college heeft plaatsgevonden, maar dat heeft uiteindelijk ook niet zoveel belang, want op 8 mei werd er een overlegvergadering georganiseerd tussen de raad van bestuur van Muntpunt en het kabinet van voormalig VGC-collegelid Bruno De Lille. Dat overleg resulteerde in een goed politiek akkoord vanwege het collegelid om de resterende investeringssubsidie ten belope van 300.000 euro voor de uitbouw van het ICT-park en de tegemoetkoming in de exploitatiekosten van 89.000 euro te betalen. Daarmee is voldaan aan de engagementen.

De beide engagementen moeten weliswaar nog door het nieuwe college van de VGC worden goedgekeurd, maar volgens onze informatie is hierover een principiële akkoord en is er geen enkel probleem te verwachten. Hierdoor zal er zich ook geen probleem meer stellen met betrekking tot de samenwerkingsovereenkomst van 29 januari 2008, die bepaalt dat de beide overheden – moet ik nu zeggen het ondergeschikt en het hoger bestuur? Ik zeg liever beide beleidsniveaus – moeten instaan voor 50 procent van de inrichtingskosten en 50 procent van de exploitatiekosten van Muntpunt.

Dan was er een vraag over de personeelskosten. Dit dossier is technisch en derhalve complex. De dotatie van de VGC bestaat als het ware uit twee onderdelen: een deel waarin de lonen van de contractuele ex-VGC-personeelsleden werden opgenomen. Dit deel van de dotatie honoreert de kosten zoals ze werden berekend op 1 oktober 2012. De baremieke verhogingen, eventuele indexeringen en de verhoogde RSZ-bijdragen zijn hierin niet meegenomen.

Het tweede deel van de dotatie is een dotatie waarmee Muntpunt een beleid op maat kan uitwerken. Deze middelen moeten worden ingezet voor de lonen van de ex-HOB-contractuelen, de aankoop van media en de bibliotheekgerelateerde kosten. Hiermee zette de VGC de werking van vóór de fusie verder. Tijdens de periode van verlaagde activiteit kon men met deze dotatie rondkomen. Intussen, met een volledig werkingsjaar achter de rug en rekening houdend met de ruimere opdrachtomschrijving van het agentschap, blijkt dat de kosten, de lonen en de bibliotheekgerelateerde kosten hoger uitvallen dan de dotatie.

Voor alle duidelijkheid: dit zijn niet de enige financiële ijzers die voor Muntpunt in het vuur liggen. In de aanloop naar de vorming van het nieuwe college werd hierover tussen de Vlaamse Gemeenschap en VGC-administraties herhaaldelijk overlegd. De situatieschets met betrekking tot de financiering van Muntpunt werd gemaakt. Het totale tekort waarmee de instelling wordt geconfronteerd, heeft meerdere oorzaken: minder inkomsten, reserves die niet meer bestaan, niet-structurele injecties die wegvallen, een veranderde kostenstructuur.

Om die redenen probeerde ik Muntpunt bij de opmaak van het budget 2015 maximaal buiten de besparingen te houden. Met een besparing van 0,8 procent op de dotatie aan Muntpunt, denk ik dat ik hierin geslaagd ben. We zullen de discussie over de begroting zeker nog voortzetten.

Let's say that there is some logic in my madness! Het is nu de taak van beide overheden om over de toekomst van de werking van Muntpunt samen te zitten. Ik heb opgedragen om een overleg tussen de kabinetten en de administratie te organiseren. Dat brengt mij naadloos bij het volgende onderwerp: de aanpak van de nieuwe beheersovereenkomst.

In functie van het regeerakkoord van de Vlaamse Regering en het bestuursakkoord van de VGC zullen wij met beide overheden een meerjarige samenwerkingsovereenkomst 2015-2020 afsluiten. Deze overeenkomst zal de afspraken vastleggen voor de uitvoering van de opdrachten van Muntpunt en voor het toekennen van de werkingssubsidie zoals de beide overheden die hebben bepaald. In functie daarvan zal Muntpunt, in nauw overleg met ons, een beleidsplan uitwerken. Ik dank u voor uw constructieve inbreng, mevrouw Van den Brandt en mijnheer Poschet. Ik denk dan onder meer aan de erg nuttige suggestie over de keuze tussen een open en een gesloten enveloppe: dat zijn zaken die aan bod zullen komen.

De laatste vragen gaan over mijn mogelijkheden om als voogdijoverheid op te treden ingeval het eerder geschetste probleem niet zou zijn opgelost. Als jurist zult u begrijpen, mijnheer Vanlouwe, dat dankzij de regularisatie van beide dossiers het incident gesloten is en het probleem van de aanwending van de voogdijmiddelen zich niet meer voordoet.

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

De heer Karl Vanlouwe (N-VA): Minister, ik dank u voor het zeer omstandige antwoord. Ik stel vast dat in mei is overlegd tussen de raad van bestuur en het kabinet van toenmalig staatssecretaris Bruno De Lille. Er waren drie discussiepunten. Wat betreft het terugschroeven van de financiering van 600.000 euro naar 300.000 euro voor exploitatiekosten – 98.000 euro van de 182.000 zou zijn betaald –, heeft de VGC er zich principieel toe verbonden om dat engagement te honoreren. Zowel in de VGC als hier is een nieuwe legislatuur begonnen. Als ik het goed heb begrepen, is dat engagement nog niet gehonoreerd.

Minister Sven Gatz: Dat is nog niet geformaliseerd.

De heer Karl Vanlouwe (N-VA): Maar u gaat ervan uit dat eerstdaags die engagementen worden gehonoreerd.

Ik kijk ook uit naar de nieuwe beheersovereenkomst en vind de suggestie om te werken met een open of een gesloten enveloppe een goed denkspoor om te voorkomen dat Muntpunt als Vlaams vlaggenschip in Brussel de komende jaren opnieuw met problemen zou kampen.

De voorzitter: Mevrouw Van den Brandt heeft het woord.

Mevrouw Elke Van den Brandt (Groen): Het is niet zo dat men zomaar moet toegeven omdat een dispuut lang aansleept. Het kan zijn dat het lang duurt en escaleert, maar dat is nog geen reden om te stellen dat het al lang goed is. Ik ben blij te horen dat inmiddels het dossier kan worden afgesloten en we kunnen voortgaan. Ik ga ervan uit dat het nieuwe college de engagementen van het vorige college zal honoreren, want zo'n grote aardverschuiving heeft zich daar toch niet voorgedaan.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van de heer Willy Segers tot de heer Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de vooruitgang van de renovatie van het Koninklijk Conservatorium in Brussel
– 33 (2014)

VRAAG OM UITLEG van mevrouw Ann Brusseel tot de heer Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de renovatie van het Koninklijk Conservatorium in Brussel
– 26 (2014-2015)

Voorzitter: mevrouw Katia Segers

De voorzitter: De heer Segers heeft het woord.

De heer Willy Segers (N-VA): Voorzitter, minister, collega's, de renovatie van het Koninklijk Conservatorium in Brussel is in de vorige legislatuur in deze commissie uiteraard geregeld aan bod gekomen. Ik neem aan dat ook de niet-commissieleden het dossier kennen. Het is een dossier met een aantal staatsrechtelijke knopen die moesten worden doorgehakt – met alle mogelijke nadelen voor de gebruikers van het conservatorium. Ik stel daarom deze opvolgingsvraag.

In een antwoord op een schriftelijke vraag heeft uw voorganger, de heer Pascal Smet, mij laten weten dat hij op 10 februari 2014 een samenwerkingsovereenkomst met de ParticipatieMaatschappij Vlaanderen (PMV) heeft

afgesloten waarbij de PMV de opdracht kreeg om voorstellen te doen voor de realisatie en de financiering van de renovatie en het latere beheer van het Koninklijk Conservatorium Brussel. Op basis hiervan kan worden overgegaan tot de oprichting van een vennootschap waarin de PMV desgevallend kan participeren. De timing voor de uitvoering van die opdracht is 20 maart 2014.

Voorts had minister Smet nog geen meetstaten ontvangen, waardoor het moeilijk was om definitieve uitspraken te doen over de verdere timing van de renovatie. Ook is er in een stuurgroep voorzien waarin de verschillende regeringen vertegenwoordigd zijn. Zij kwamen in de voorbije fase geregeld samen om de voortgang van het dossier te bespreken.

De kosten voor de renovatie zouden op 60 miljoen euro worden geschat. Het is een cijfer dat echter niet wordt bevestigd door het kabinet van de heer Servais Verherstraeten, staatssecretaris bevoegd voor de Regie der Gebouwen, want Beliris moet nog een masterplan uitwerken. Dat was de toestand in de aanloop naar de verkiezingen.

Minister, kunt u toelichting geven over deze ondertussen opgerichte vennootschap? Participeert de PMV namens Vlaanderen in die vennootschap? Zijn de resultaten van de meetstaten ondertussen bekend? Indien ja, wat zijn de gevolgen voor de verdere planning van de renovatie? Indien neen, waarom is dat zo en wanneer mogen we die meetstaten verwachten? Komt de stuurgroep nog samen? Indien ja, wanneer, en over welke agenda? Indien neen, waarom niet? Hebt u al zicht op de concrete kostprijs van deze renovatie? Zijn bijvoorbeeld de grote lijnen van het masterplan van Beliris al bekend?

De voorzitter: Mevrouw Brusseeel heeft het woord.

Mevrouw Ann Brusseeel (Open Vld): Het dossier van het Koninklijk Conservatorium Brussel ligt mij zeer na aan het hart. Minister, ik twijfel er niet aan dat u er net zo over denkt als ik. Mijn hart bloedt en ik heb plaatsvervangende schaamte als ik zie in welke toestand het gebouw zich bevindt, dat toch twee gerenommeerde kunsthogescholen huisvest, de Conservatoire Royale de Bruxelles en het Koninklijk Conservatorium dat zich binnen de Erasmus-hogeschool bevindt. Die scholen genieten internationale roem. De Koningin Elisabethwedstrijd vond grotendeels plaats in een zaal die nu onbruikbaar is. Dat zijn zaken waarover we eigenlijk niet lang meer zouden mogen discussiëren.

Het renovatiedossier zat jaren in het slop door omstandigheden, zullen we beleefd zeggen. In 2013 was er een beslissing van drie overheden om een vennootschap op te richten, zoals collega Segers daarnet zei, waarbij een privépartner instaat voor de werkzaamheden. De werkzaamheden zijn blijkbaar ondertussen gestart, maar eind augustus werden de werken aan een bijgebouw in de Eikstraat alweer stilgelegd door de stad Brussel omdat er geen stedenbouwkundige vergunning was aangevraagd door de Franse Gemeenschap. Het gaat hier om de ontmanteling en heropbouw van de grote houten trap met gietijzeren omheining en de plaatsing van een liftkoker. Voor de liefhebbers van architectuur geef ik dat er even bij. De andere, minder omvangrijke werken, zoals de afbraak van de muren die de structuur van het gebouw stutten, mogen wel gebeuren – gelukkig mag er toch iets gebeuren voor het gebouw helemaal instort. Minister, ik zal niet sarcastisch worden, ik beloof het u.

Minister, kunt u een stand van zaken geven van het renovatiedossier van het Koninklijk Conservatorium, met tijdsplan en budget? Zijn de problemen rond de bouwvergunning voor het bijgebouw aan de Eikstraat inmiddels opgelost? Zijn er nog eventuele andere knelpunten in dit dossier?

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi (sp.a): Ik volg mevrouw Brussee dat het echt een schandvlek voor Brussel is. Ik denk dat iedereen dat zal beamen. Een dergelijk gebouw jaren laten verkommeren: het schaamrood zou ons allemaal op de wangen moeten komen. Nochtans is er in 2013 eigenlijk juridische spits technologie toegepast om drie overheden op eenzelfde lijn te krijgen en om eindelijk stappen voorwaarts te kunnen zetten en privé geld te zoeken om van start te gaan. Als het lukt, is dat een heel mooi voorbeeld van hoe je complexe communautaire problemen kunt aanpakken door heel concreet een aantal afspraken te maken. Daarom ben ik heel benieuwd naar de stand van zaken van dit dossier.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Voorzitter, beste collega's, vraagstellers, het is goed bij de aanvang van deze legislatuur precies de stand van zaken te geven van dit dossier. Waar is men bij de vorige legislatuur geraakt en welke weg moet er nog worden afgelegd? De laatste besprekingen binnen de Vlaamse Regering dateren van 29 maart en 23 april van dit jaar. Bijna tegelijkertijd hebben ook de federale overheid en de Franse Gemeenschap beslissingen genomen die met elkaar zijn afgestemd.

De status quaestionis kan als volgt worden samengevat. Er wordt een nv van privaat recht opgericht waarin de drie entiteiten, namelijk de federale overheid, de Franse Gemeenschap en de Vlaamse Gemeenschap elk een derde van de aandelen krijgen. De federale overheid heeft een KB goedgekeurd de dato 22 mei van dit jaar, waarbij zij kunnen deelnemen aan deze nv. Het KB bepaalt eveneens dat de Regie der Gebouwen gemachtigd is om de gebouwen van het muziekconservatorium 'om niet', dus zonder bijkomende lasten, over te dragen aan de handelsvennootschap. Er komt een inbreng van kapitaal in de vennootschap. Het gaat over 1,5 miljoen euro, dus gedeeld door drie, voor een goed begrip. De drie entiteiten zullen dit in de vennootschap inbrengen om de werken te kunnen beginnen. De volstorting hoeft niet bij oprichting.

De nodige beslissingen zijn genomen op het niveau van de raad van bestuur van ParticipatieMaatschappij Vlaanderen (PMV) zodat vanuit ons perspectief het startkapitaal kan worden ingebracht. Hetzelfde geldt voor de Franse Gemeenschap waar het Fonds Ecureuil betrokken is.

De drie entiteiten engageren zich om via de vennootschap te renoveren en de kosten te delen door drie. De meest opportune financieringsmethode zal worden onderzocht en er zal over worden beslist door deze nieuwe vennootschap. Er komt een bestuursstructuur met een algemene vergadering, waarbij elke entiteit één stem heeft, dus een eenvoudige algemene vergadering. Voor de raad van bestuur komt er een taalpariteit: elke entiteit zal vier stemmen hebben. Dat is meer een rekenkundige techniek om het voor de raad van bestuur werkbaar te maken. Er zal mogelijkheid zijn tot opname van onafhankelijke bestuurders en er komt een regeringscommissaris per entiteit.

Er wordt ook een aandeelhoudersovereenkomst opgesteld met daarin stevige garanties aan de conservatoria voor hun aandeel in het gebruik van zalen en lokalen voor en na de verbouwing, zodat we niet in een operatie terechtkomen die haar doel voorbij zou schieten. In die aandeelhoudersovereenkomst zal ook een engagement zitten tot samenwerking tussen de verschillende entiteiten om de renovatie tot een goed einde te brengen, met gelijke inbreng en mits de door alle entiteiten gedragen beslissing, gewaarborgd in de statuten van de nieuwe nv van privaat recht, gegarandeerd wordt. Er zijn dus goede functionele afspraken met de conservatoria die er nu in zitten, het engagement om tot de finish te gaan

en vervolgens de overdracht van het beheer van de bibliotheek op de site aan de gemeenschappen.

Na deze verschillende goedkeuringen – we waren op dat moment immers aan de vooravond van de verkiezingen – heeft PMV aan het dossier voortgewerkt. PMV heeft bijvoorbeeld de statuten verder op punt gesteld op basis van een ontwerp van de Franse Gemeenschap. Dat wil zeggen dat het dossier goed over en weer gaat en dat er gedialogeerd wordt. De afspraken die zijn gemaakt tijdens de laatste stuurgroep, zijn opgenomen in de laatste draft van de teksten.

Ondertussen zijn op de verschillende bestuurlijke niveaus onderhandelingen gevoerd met het oog op de vorming van nieuwe regeringen. Op het federale niveau zijn deze werkzaamheden nog niet volledig afgerond. Dat is uiteraard wel in het belang van de uitvoering van het dossier. We zijn dus met drie om dat te doen.

Het is de bedoeling om dit dossier verder af te werken zodra ook op het federale niveau de vorming van de regering is afgerond. Op het Vlaamse niveau zullen mijn collega minister Crevits en ikzelf afspraken maken over de verdere opvolging. Immers, de bevoegdheden over Brussel en Onderwijs zijn in deze legislatuur binnen onze regering niet meer in dezelfde hand. Zowel collega Crevits als ikzelf wil dit dossier tot een goed einde brengen.

Naast deze stand van zaken wil ik verder niet nalaten om op een aantal van jullie concrete vragen te antwoorden. Aangezien tot nu toe enkel de basisbeslissingen zijn genomen, moet de vennootschap nog worden opgericht, waarvoor wel al de nodige mandaten werden verkregen van de respectieve regeringen. Dat kan in principe snel gaan. Op dit moment wordt de laatste hand gelegd aan de statuten, zoals ik al zei. Ook de aandeelhoudersovereenkomst valt onder diezelfde timing. Er moet nog worden beslist of PMV zal optreden voor de Vlaamse Gemeenschap bij de oprichting van de nieuwe vennootschap. Op zichzelf lijkt dit eerder in de lijn der verwachtingen te liggen.

Zodra de vorming van de regering op federaal vlak is afgerond, zal worden gestart met de stuurgroep. De resultaten van de meetstaat werden helaas nog niet overgemaakt door de Regie der Gebouwen. Het is wel de bedoeling dat de nieuwe vennootschap het masterplan verder uitwerkt op basis van de opgeleverde meetstaat. U weet dat er bedragen circuleren van de totale kostprijs. Ik ga die niet bevestigen omdat dat voorlopig eerder een ruwe schatting blijft, half in de lucht. Die meetstaat zal ons meer duidelijkheid geven over de precieze renovatie- en investeringsbedragen. Er is dus nog geen zicht op de concrete kostprijs hiervan, maar dat zal de komende weken zeker duidelijk worden.

Mevrouw Brusseel, wat betreft uw precieze vraag over de Eikstraat, wil ik er voor een goed begrip eerst en vooral op wijzen dat dit eigenlijk losstaat van de samenwerking in het kader van de renovatie van het Koninklijk Conservatorium Brussel. De gebouwen in de Eikstraat zijn eigendom van de Franse Gemeenschap en zullen nu in gebruik komen van twee kunstschole, met name de Académie des Arts de la Ville de Bruxelles en het Conservatoire royal de Bruxelles. In het kader van de verhuis van de twee instellingen werden werken opgestart. Hierbij ontstond discussie of voor het afbreken van twee trappen wel een stedenbouwkundige vergunning nodig was of niet. De discussie heeft ertoe geleid dat eind augustus de werken door de stad zijn stilgelegd. De Franse Gemeenschap heeft momenteel echter een nieuwe aanvraag ingediend om alsnog een vergunning te krijgen. Ik ga er dus ook van uit dat de zaken daar in de goede richting gaan.

De voorzitter: Minister, ik dank u voor uw heel omstandig en concreet antwoord. Ik neem aan dat de vraagstellers, maar ook andere leden interesse hebben in uw antwoord. Mogen we dat laten ronddelen?

De heer Segers heeft het woord.

De heer Willy Segers (N-VA): Minister, ik dank u voor uw toelichting. Het dossier moest of kon inderdaad over de verkiezingen heen worden getild. Dat is inderdaad ook gebeurd.

We hebben interessante dingen gehoord in het antwoord van de minister, die ons gunstig kunnen stemmen in het uitkijken naar het verdere verloop van de renovatie. We zullen de aspecten rond de meetstaten, de verdere timing en de uiteindelijke som afwachten. Ik veronderstel dat die zaken in het vervolg van onze werking nog aan bod kunnen komen.

Wat ons in ieder geval gunstig stemt, is dat er afspraken werden gemaakt door de Regie der Gebouwen om het gebouw over te dragen en onder welke voorwaarden dat zal gebeuren. Dat was ook een van de vragen die hangende waren. Het antwoord dat u hebt gegeven, namelijk dat alles door drie wordt gedeeld en ook de bestuur-, organisatie- en aandeelhoudersstructuur in die context wordt opgebouwd, lijkt mij de meest logische rol. Laat ons dan maar hopen dat de lijdensweg van het conservatorium, de onderwijsinstellingen die daarbij betrokken zijn en de vele muziekliefhebbers die daarvan willen genieten, zeer binnenkort kan worden afgesloten, wanneer we ook het standpunt van de nieuwe Federale Regering in dezen kennen en dat we dan inderdaad naar het einde van dit renovatiedossier kunnen gaan.

De voorzitter: Mevrouw Brusseel heeft het woord.

Mevrouw Ann Brusseel (Open Vld): Ik heb twee bedenkingen. Minister, ten eerste ben ik blij dat er toch vooruitgang is, al is het op het gekende ritme.

Ik denk dat het misschien nuttig zou zijn om de stad Brussel te betrekken bij de stuurgroep of toch op een of andere manier in kennis te stellen van de vorderingen van de werkzaamheden, zodat men niet, of het nu de Franse Gemeenschap of de Vlaamse Gemeenschap is, plots op een 'njet' of op andere kafkaïaanse toestanden stuit wegens vergunningen en dergelijke. Het zou niet de eerste keer zijn. Ik zou het erg jammer vinden indien de werkzaamheden daardoor nog verder zouden vertragen.

Ik heb nog een andere bezorgdheid, die de Federale Regering betreft.

Minister Sven Gatz: Daar kan ik niet op antwoorden. *(Gelach)*

Mevrouw Ann Brusseel (Open Vld): Nee, daar kunt u inderdaad niet op antwoorden, maar het is een bezorgdheid die ik u en de Vlaamse Regering wil meegeven. Die onderwijsinstellingen zijn voor ons ontzettend belangrijk. In het slechtste geval sleept die federale regeringsvorming nog een tijdje aan. Dan vraag ik mij af of het niet denkbaar is dat diegene die in lopende zaken verantwoordelijk is voor dit dossier, verder mee aan tafel kan zitten zodat de zaken niet nodeloos worden geblokkeerd. Nu, wij rekenen eigenlijk allemaal op een snelle federale ontknoping, maar bon.

We hopen dat de renovatie snel van start kan gaan.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Ik wil nog even antwoorden op de precieze vragen van mevrouw Brusseel en op de algemene verwachtingen die we nu mogen koesteren

over de snelheid van vooruitgang. Wat de betrokkenheid van de stad Brussel betreft, ga ik mij hier niet uitspreken. Er kan worden onderzocht in welke mate het nuttig zou kunnen zijn – ik spreek in de voorwaardelijke wijs – om vanuit onafhankelijk bestuur mensen te betrekken. Sommige dingen leiden tot meer oplossingen, andere tot meer complicaties. We moeten dat gewoon pragmatisch tegenover elkaar afwegen. Een informatiebetrokkenheid ten aanzien van de stad Brussel lijkt mij zeker niet overbodig. Laat ons bekijken hoe dat het best kan.

Wat de federale regeringsvorming en de lopende zaken betreft, vrees ik dat – voor zover ik mij daarover mag uitspreken – de verdere afhandeling van dit dossier niet echt onder lopende zaken valt. Dat valt dus te bekijken. Het is jammer voor de snelheid van het dossier. Ik ben er zeker van dat de renovatie tot een goed einde zal worden gebracht, maar ik wil de commissie vooral waarschuwen dat de snelheid waaraan dit zal gebeuren ons allemaal zal frustreren. Ten eerste moet het trio, waarvan het belangrijk is dat het is ontstaan, verder worden verfijnd met de statuten en afspraken van samenwerking en dergelijke meer. Dan zal er nog heel wat moeten worden gediscussieerd over de vorm van financiering. Men kan beslissen om het bedrag bijeen te brengen met enkel overheidsgeld, maar men zal misschien ook naar andere middelen zoeken. Ik spreek mij daar niet over uit, maar dat is toch ook de reden waarom onder meer de knowhow van PMV mee aan tafel zit. Dat zal dus nog wel wat duren. Daarnaast worden wij geconfronteerd met de normale uitvoeringsmodaliteiten, zoals aanbestedingen en dergelijke. Dat weet u allemaal.

Met andere woorden, u mag mij daar gerust regelmatig over ondervragen. We zullen dit met bekwame spoed doen. Het is een dossier van een dergelijke omvang dat het zeker niet binnen twee of drie jaar gerealiseerd zal kunnen zijn. Dat is niet mogelijk. Het is zeer jammer. Het zou een klein mirakel zijn indien dat wel zou lukken, maar we zullen er alles aan doen om elke verloren maand of elke verloren zes maanden weg te werken. Ik denk dat we zeker in de goede richting zitten.

De voorzitter: De vragen om uitleg zijn afgehandeld.

**VRAAG OM UITLEG van de heer Joris Poschet tot de heer Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de Paspartoe en de rol van het sociaal-cultureel werk in de cultuurparticipatie in Brussel
– 19 (2014-2015)**

Voorzitter: mevrouw Katia Segers

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

De heer Joris Poschet (CD&V): Voorzitter, in het Vlaams regeerakkoord wordt – geheel terecht – veel aandacht besteed aan het recht op culturele ontplooiing voor alle bevolkingsgroepen van onze zeer diverse samenleving. Een van de belangrijke instrumenten daarbij is de UiTPAS. Dat is een succesformule, en de minister heeft in interviews dan ook al aangekondigd dat hij dat project wil uitbreiden.

Tegelijk wordt in het regeerakkoord uitdrukkelijk het belang van het socio-cultureel werk in Vlaanderen én Brussel naar voren geschoven. In februari 2014 werd de cultuurwaardebon in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest door de VGC omgevormd tot de formule Paspartoe, geschoeid op de leest van de UiTPAS.

De cultuurwaardebon was een zeer succesvol 'product' en een middel dat veel gebruikt werd door de Nederlandstaligen en de mensen uit Brussel die aansluiting zoeken bij het Nederlandstalige verenigingsleven.

Bij de uitwerking van het concept Paspartoe hebben verschillende verenigingen de vrees geuit dat zij minder hun rol zouden kunnen opnemen als toeleider naar het cultureel aanbod. Terwijl afdelingen van verenigingen driemaal per jaar cultuurwaardebons mochten aanvragen om in groep een cultureel evenement mee te maken, werd dit beperkt tot een eenmalige aanvraag voor maximaal 45 personen per jaar.

Deskundigen en rechtstreeks betrokkenen uit het werkveld zijn het erover eens dat het verenigingsleven een belangrijke rol heeft in het beleid inzake cultuurparticipatie. Dit geldt des te meer voor Brussel dat als grootstad te kampen heeft met anonimiteit en vereenzaming.

Het element groep heeft in dat verband een absolute meerwaarde. Dat mogen we echt niet onderschatten. Bepaalde mensen die nooit individueel aan een culturele activiteit zouden deelnemen, doen dat wel in groep. Dat is een belangrijk element in het debat over cultuurparticipatie, ook in het Brusselbeleid.

Minister, onderkent u de negatieve gevolgen van de hervorming van cultuurwaardebon tot Paspartoe voor de emancipatorische en gemeenschapsvormende rol van de Nederlandstalige socioculturele verenigingen in Brussel? Hebt u al contacten gehad met uw collega bevoegd voor Cultuur in het college van de VGC rond de hierboven geschetste uitdaging? Zijn er mogelijkheden om de Paspartoe meer te doen aansluiten bij de UiTPAS?

De voorzitter: Mevrouw Van den Brandt heeft het woord.

Mevrouw Elke Van den Brandt (Groen): Voorzitter, meestal vraag ik het woord om mij aan te sluiten bij de vragen, maar in dezen doe ik dat niet. Ik heb heel veel respect voor de heer Poschet en ik vind een deel van zijn bezorgdheden ook terecht, maar als er iets is wat Paspartoe is, is het gebaseerd te zijn op UiTPAS. De Paspartoe is een model dat gebouwd is op UiTPas en is eigenlijk een Brusselse UiTPAS.

Wat is het grote verschil tussen UiTPAS en Paspartoe? Dat je daar bij Paspartoe als groep op kunt intekenen. Dus mijnheer Poschet, eigenlijk is uw vraag net het omgekeerde van wat Paspartoe biedt, namelijk wel zorgen dat groepen daarop kunnen intekenen en ervoor zorgen dat zij nog steeds gebruik kunnen maken van dat aanbod, wat met de UiTPAS tot zover ik weet en mij heb kunnen informeren, niet het geval was. Het is dus misschien net interessant dat de UiTPAS werd hervormd tot Paspartoe.

Ik denk niet dat de Paspartoe momenteel perfect is. Er zijn nog een aantal uitdagingen. Hij is nog niet zo lang in omloop. We moeten eens nagaan wanneer we evalueren en waar we moeten bijsturen. Ik ga zeker niet zeggen dat er geen verbetering mogelijk is.

Voor Groen is het belangrijk om na te gaan wat de cultuurwaardebon betekende, wat goed en wat slecht was, wat de Paspartoe betekent. Een van de dingen waar de cultuurwaardebon op gericht was, was op het promoten van cultuur en het verlagen van de financiële drempel. Net bij het verlagen van de financiële drempel haperde het. We moeten dus ook nagaan of dit bij de Paspartoe wel werkt, of het emanciperend werkt en of meer mensen kunnen deelnemen. Uit de evaluatie van de cultuurwaardebon bleek dat de promotie van cultuur niet zozeer werd versterkt door de cultuurwaardebon. Mensen gebruikten de cultuurwaardebon wel, maar hij had geen versterkend effect. De Paspartoe is er gekomen om de financiële drempel te verlagen.

Het is belangrijk om de Paspartoe en de cultuurwaardebon niet als een vorm van subsidie aan organisaties te zien. Ik ga ervan uit dat u dat niet bedoelt, maar het

is niet zo dat organisaties hun werkingskosten kunnen dekken dankzij de Paspartoe of de cultuurwaardebon. Het is daarom van belang dat de organisaties in Brussel voldoende financiële ruimte krijgen voor hun werking, ook zonder de Paspartoe. De Paspartoe is er voor mensen en om te zorgen dat mensen kunnen deelnemen aan cultuur en zo breed mogelijk kunnen deelnemen aan cultuur. Die insteek moet van belang blijven.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Mijnheer Poschet, laat me toe te zeggen dat ik uw visie over het belang van het verenigingsleven in de uitvoering van het beleid inzake cultuurparticipatie onderschrijf. In De Standaard van 5 september heb ik me ook in die zin uitgesproken. Ik moet hierbij wel benadrukken dat de Paspartoe een initiatief is van de Vlaamse Gemeenschapscommissie, in samenwerking met UiTPAS en Muntpunt weliswaar. Het lijkt me dan ook in eerste instantie nuttig en logisch dat u deze vraag en uw terechte bekommernis zou opnemen met de collega's in de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC). Het is de VGC die in deze materie beslissingen neemt, het is aan het college om deze initiatieven te duiden.

Ter informatieve titel heb ik enige informatie verzameld bij de VGC, en kan ik u op basis daarvan alvast de volgende elementen geven. De Paspartoe is op de leerst geschoeid van UiTPAS, zoals die ontwikkeld is door CultuurNet Vlaanderen. De UiTPAS heeft als doel de individuele participatie aan vrijetijd van elke Vlaming te verhogen. In de oorspronkelijke vorm van de UiTPAS was er echter niet in een optie voorzien tot groeps participatie. Op basis van een bevraging bij het socioculturele veld van Brussel, werd onderzocht hoe in het kader van de Paspartoe een systeem kon worden uitgewerkt voor groepen. De drijfveer daarbij was dubbel: enerzijds de groeps participatie verzekeren, en anderzijds de rol van de socioculturele verenigingen erkennen als toeleider naar het vrijetijdsaanbod. In de lijn van de vroegere cultuurwaardebon bestaat bij de Paspartoe daarom de mogelijkheid voor elke erkende vereniging en voor elke onderwijsinstelling in Brussel om jaarlijks een groepsbon aan te vragen. Met die groepsbon kunnen maximum 45 personen deelnemen aan een cultuuractiviteit. Bovendien kan een rondleiding met een gids volledig terugbetaald worden.

De discussie over de grootte van de groep en het herhaaldelijk kunnen gebruiken van de Paspartoe moet dus in eerste instantie in de VGC worden gevoerd. De ervaringen die de laatste jaren zijn opgebouwd met de cultuurwaardebon zullen daarin wel meespelen, niet alleen in de inhoudelijke noodzaak die u benadrukt, maar ook in de budgettaire beperkingen van elk beleidsniveau. Dat debat moet dus zeker worden voortgezet, maar het is zoals alle debatten, ook een debat tussen droom en daad en over het geld dat men daarvoor kan vrijmaken.

Via de socioculturele verenigingen hoopt de VGC enerzijds een toeleiding tot het culturele aanbod te verkrijgen, anderzijds wil zij bewerkstelligen dat verenigingen hun leden aansporen en motiveren tot de aanschaf van een individuele Paspartoe aan 5 euro, die recht geeft op één cultuurbon. Voor personen met een beperkt inkomen is de Paspartoe gratis. Met de Paspartoe kan die doelgroep aan een verlaagd tarief participeren aan het Brusselse vrijetijdsaanbod.

Ik heb hierover nog geen overleg gepland met het VGC-collegelid bevoegd voor Cultuur, maar ik zal de implementatie en de evaluatie van de Paspartoe enerzijds én de afstemming tussen de UiTPAS in Vlaanderen en de Paspartoe in Brussel anderzijds met veel aandacht volgen. Ik vertrouw hiervoor op de goede samenwerking tussen CultuurNet en Muntpunt.

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

De heer Joris Poschet (CD&V): Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik ben blij dat u ook het belang van de socioculturele verenigingen erkent. Ik denk dat we echt niet moeten onderschatten dat heel veel mensen, ook voor hun individuele cultuurbeleving, afhankelijk zijn van mensen die hen mee begeleiden. De idee dat elke burger of elke Brusselaar automatisch naar een museum zal lopen zonder ondersteuning van een vereniging als voorportaal, is fout.

Minister, de vraag die ik aan u heb gesteld, zal ook door mijn collega Paul Delva in de raad van de VGC worden gesteld.

De voorzitter: Mevrouw Van den Brandt heeft het woord.

Mevrouw Elke Van den Brandt (Groen): Begeleiding vanuit groepen is inderdaad belangrijk en cruciaal. De Paspartoe bood ook die mogelijkheid. Maar zelfs als je geen groepskaart hebt, kan een organisatie nog steeds een groep toeleiden omdat ieder individu in zo'n groep natuurlijk een Paspartoe kan hebben en een organisatie ook kan stimuleren om zo'n Paspartoe aan te vragen. Zoals ik daarstraks al zei, is het belangrijk dat mensen die in armoede leven, betrokken zijn. Dus moeten we niet alleen nagaan of het lukt voor de organisaties, maar ook of het lukt om effectief mensen te bereiken die moeilijk te bereiken zijn, om naar cultuur te gaan.

Ik hoop dat er een evaluatie komt en ik vind dat een evaluatie nuttig is, maar ik zou niet willen dat we zomaar zeggen dat de Paspartoe geen nut heeft gehad.

De voorzitter: De heer De Ro heeft het woord.

De heer Jo De Ro (Open Vld): Minister, als ik goed ben geïnformeerd, zijn de Paspartoe en de UiTPAS ook beschikbaar voor scholen. Zowel de VGC als de Vlaamse Gemeenschap zouden inspanningen doen om meer leerlingen te bereiken. Ik heb gehoord wat de collega's zeiden en wat de minister heeft geantwoord. Ik wil toch even onderlijnen dat de weg om moeilijk bereikbare doelgroepen mee te krijgen, heel goed kan lukken via kinderen. In de evaluatie en de uitbreiding hoop ik dat niet alleen zij die het hardst roepen, eerst aan bod komen, maar dat er ook tijd en ruimte en middelen gereserveerd zullen zijn en blijven voor scholen en klassen. Voor de toekomst en op lange termijn, zal dit een van de duurzaamste manieren zijn om cultuurparticipatie op te drijven.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van de heer Willy Segers tot de heer Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over het voorbije Gordelfestival – 16 (2014-2015)

Voorzitter: mevrouw Katia Segers

De voorzitter: Welkom, minister Weyts.

De heer Segers heeft het woord.

De heer Willy Segers (N-VA): Voorzitter, minister, collega's, dit is een opvolgingsvraag. Ik neem aan dat dit onderwerp nog vaak aan bod zal komen deze legislatuur en dat we onze inbreng daarin zeker kunnen hebben. Het betreft de jongste editie van het Gordelfestival, dat vorig jaar was vernieuwd.

Het vernieuwde Gordelfestival was dus aan de tweede editie toe. De bedoeling van de organisatoren was om een verdubbeling van het aantal bezoekers te creëren, wat met 23.000 deelnemers ook effectief gelukt is. Het Gordelfestival

lijkt opnieuw op de goede weg. Bovendien lijkt de keuze om het festival terug te brengen tot één dag wellicht een goede en juiste keuze.

Minister, naar aanleiding van het voorbije festival, liet u in de pers optekenen dat "het Gordelfestival in zijn communicatie de nood aan bescherming van het Vlaams karakter van de Vlaamse Rand rond Brussel wat meer mag benadrukken". Over het Gordelfestival staat in het regeerakkoord: "We geven alle kansen aan het nieuwe Gordelfestival, als sportief gezinsevenement dat de Vlaamse Rand in al zijn (ook toeristische) positieve aspecten in de kijker zet. De focus van het Gordelfestival zal bij de volgende edities ervan meer dan ooit het Nederlandstalig en het groene karakter van de Vlaamse Rand zijn. Het Gordelfestival zet in op een zo groot mogelijke betrokkenheid van de gemeenten."

Minister, hoe evalueert u het afgelopen Gordelfestival globaal bekeken? Zijn er eventueel al werkpunten bekend?

Hoe wil men het Vlaamse karakter van het Gordelfestival in de toekomst concreter benadrukken? Hoe zult u hierop toekijken?

Hoe evalueert u de rol van de vzw 'de Rand' als hoofdorganisator? Zijn zij onder meer budgettair in staat om deze nieuwe opdracht volwaardig op te nemen?

Ik verwijs naar de passage in het regeerakkoord over de betrokkenheid van de gemeenten. Aan welke gemeenten wordt eventueel al gedacht voor de volgende editie, mocht dit al geweten zijn? Dank u wel.

De voorzitter: De heer De Ro heeft het woord.

De heer Jo De Ro (Open Vld): Minister, ik ben zelf politiek actief in de focusgemeente Vilvoorde. Vorig jaar heb ik enkele kritische vragen over de eerste editie gesteld. Ik kan samen met de heer Segers vaststellen, denk ik, dat er ten opzichte van die eerste editie grote stappen vooruit zijn gezet. Vorig jaar vroeg ik ook of er op tijd een goede evaluatie kon komen, niet enkel binnen de organisaties, wat me logisch lijkt, maar ook bij de gemeenten. Ik heb zelf gezien dat er toch heel wat inbreng nodig was van de stadsdiensten, terecht ook. Er hebben ook lokale verenigingen aan meegewerkt.

We hebben zelf een aantal activiteiten, die anders op een ander moment of een andere plaats hadden plaatsgevonden, daar geconcentreerd. We hebben de stadsvernieuwing aan het kanaal in de kijker gezet, door in te zetten op het sportieve vlak en op toerisme. Met meer dan vijfduizend bezoekers waren we zeer tevreden over de gezellige drukte die er heerste.

Ik kan me best inbeelden dat de keuze voor gemeenten uit de Vlaamse Rand om zich kandidaat te stellen als focusgemeente ook wel ingegeven is door de omvang van de – niet enkel puur budgettaire – inbreng die je moet doen. Het vraagt ook veel inzet van stadspersoneel en politiediensten. Het is niet zo dat wij niet graag nog een keer focusstad of focusgemeente zouden zijn, maar ik kan me inbeelden dat het geen evidentie is voor de kleinere gemeenten rond Brussel. Er zijn genoeg mooie plekjes te ontdekken. Het zou zonde zijn indien bepaalde steden en gemeenten om financiële of organisatorische redenen niet zouden instappen de komende jaren.

Die bezorgdheid wil ik meegeven. Daaraan koppel ik de vraag naar een tijdige en goede evaluatie, met alle partners, dus ook de steden en gemeenten die meewerkten. Hoe langer het duurt, hoe meer de ervaringen vervagen, terwijl die nu nog vers in het geheugen zitten van de mensen die hebben meegewerkt.

De voorzitter: De heer Doornst heeft het woord.

De heer Michel Doomst (CD&V): Minister, ik wil toch ook, vanuit het mooiste gedeelte van de gordel, wat bedenkingen formuleren. Met nog enige heimwee naar de Gordel van twee of drie jaar geleden, was er toch geen slecht gevoel bij het evenement van dit jaar. Het is normaal dat het wat tijd vergt om een nieuwe formule te vinden. Zoals de heer Segers heeft gezegd, is een verdubbeling van het aantal mensen die het evenement hebben bijgewoond, toch al een goede zaak. Het is duidelijk de verdienste van de gemeenten die deelnamen, de vzw 'de Rand' en eigenlijk ook van de provincie Vlaams-Brabant. Ik weet dat het een grondgebonden materie is, maar de provincie heeft toch een sterk ondersteunende rol gespeeld.

Uit het verleden hebben we geleerd dat we ervoor moeten opletten niet te snel te zeggen welke richting het moet uitgaan. Het zou in de toekomst opnieuw een aantal jaren goed gedragen moeten kunnen worden door alle participanten. In die zin vind ik het ook belangrijk dat er een grote betrokkenheid is van alle gemeenten, in totaliteit. Ik weet daarom niet of het altijd een goede zaak is om op enkele te focussen. De toeristische inslag is zeker belangrijk, maar heel belangrijk is ook dat alle gemeenten uit de gordel zich betrokken voelen.

Minister, u hebt inderdaad gezegd dat we het Vlaamse karakter sterker naar voren mogen brengen bij de volgende edities, en ik voel daar wel wat voor. Is het de bedoeling om het concept opnieuw te veranderen, terwijl gebleken is dat te veel veranderen ook niet goed is, om het aantal deelnemers hoog genoeg te houden? Op welke manier wilt u alle partners en gemeenten bij de volgende editie betrekken? Wie zal het betalen? Het lijkt me ook een kans. Is er geen mogelijkheid om op een positieve manier ook anderstaligen bij het project te betrekken, en duidelijk te maken hoe waardevol Vlaanderen ook voor hen kan zijn in de Rand?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Voorzitter, collega's, ik dank u voor de vragen. Om tal van redenen kan men de laatste Gordel een succes noemen. Alleen al het aantal deelnemers toont aan dat de editie een succes was: 23.000, wat bijna een verdubbeling is. Het deed me ook erg veel plezier vast te stellen dat er veel volk uit Vilvoorde aanwezig was, want daar komt de verstedelijking van de Vlaamse Rand goed tot uiting: meer dan 5000 mensen. De heer Doomst vertolkt goed de gevoelens ten aanzien van de laatste en de vorige edities. Het zijn gemengde gevoelens. Zelf heb ik gezegd dat de klemtoon in de promotie en de werving mag worden gelegd op het bevorderen en ondersteunen van het Vlaamse karakter van de regio. We mogen over dat standpunt niet beschroomd zijn. Gêne daarover vind ik een beetje misplaatst. Naast het toeristische, sportieve en culturele moet dat aspect meer aandacht krijgen.

Wij zullen met de drie partners – vzw 'de Rand', de provincie Vlaams-Brabant en het Agentschap voor de Bevordering van de Lichamelijke Ontwikkeling, de Sport en de Openlucht recreatie (Blosa) – en met de betrokken gemeenten een evaluatie opmaken. Dat is een omvangrijke operatie, die veel werk vraagt. Te gepasten tijde zal ik daarover in de commissie terugkoppelen. Er is alvast eind september in een evaluatiemoment voorzien waar we al afspraken willen maken over de editie van volgend jaar.

Men vraagt me wat ik bedoel met "een sterker accent". Wel, het gaat over een sterkere nadruk op het Vlaamse karakter, en ik wil dat met de organisatoren bespreken. Het gaat dan over werving en communicatie. Misschien moet ook worden geprobeerd om het originele idee te benadrukken om de faciliteiten-gemeenten een prominentere plaats te geven in het evenement. Uiteindelijk draait het toch vooral daarom. Vzw 'de Rand' heeft zich goed van haar taak

gekwet, want uiteindelijk gaat het om een coördinerende, omvattende rol. Zo-even is al gesproken over de betrokkenheid van de gemeenten. 28 gemeenten zijn bij het evenement betrokken.

De heer Segers vroeg naar de financiële implicaties, en de heer Doomst alludeerde er ook op. Vzw 'de Rand' en ook Bloso zullen moeten besparen, en dat zal gevolgen hebben. Ik zal proberen om de gevolgen voor de organisatie van de Gordel te milderen, zodat de organisatie van het evenement er niet onder lijdt. De oefening zal ons natuurlijk wel dwingen om keuzes te maken en om efficiënt te zijn.

Ten slotte nog dit. Het huidige concept van het Gordelfestival voorziet in het aanduiden van focusgemeenten. Ik begrijp dat daartoe de aanwezigheid van enige kritische massa vereist is. Ik wil dat zo houden. Eventueel kan men werken met clusters van gemeenten. Voor mij is dat geen wet van Meden en Perzen: dat moet worden bekeken in functie van het succes van de organisatie. Ik noteer alvast dat Dilbeek zich kandidaat stelt. In 2013 was het Pepingen: een kleinere gemeente, in een uithoek van het traject. Ik denk dat we moeten kiezen voor een centraler gelegen gemeente. Alleszins zullen wij zorgen voor de betrokkenheid van de gemeenten. Zo zijn er belangrijke lessen te trekken uit de ervaring met Vilvoorde. We kunnen dus uitkijken naar de editie van 2015, met een maximale betrokkenheid van de drie partners en de gemeenten.

De voorzitter: De heer Segers heeft het woord.

De heer Willy Segers (N-VA): Ik dank u voor uw toelichting en het licht dat wordt geworpen op de komende edities. Het is belangrijk om die evaluatie af te wachten en te kijken wat de drie organiserende partners ter zake aanvoeren.

U zei dat wij daarbij zullen worden betrokken. Wij kijken ernaar uit. Ook bij de evaluatie van vorige edities hebben wij suggesties gedaan, en dat heeft geleid tot een merkbare verbetering, waarbij duidelijk werd dat de nieuwe formule aanslaat. Men kan appels uiteraard niet met peren vergelijken en evenmin een oude en een nieuwe formule naadloos op elkaar doen aansluiten, maar ik denk dat we op de goede weg zijn. Een van de elementen die in de vorige evaluatie aan bod kwam, is de betrokkenheid van de gemeenten – kleinere of grotere, dat speelt geen rol, en men kan inderdaad clusteren. Dilbeek, maar ook alle andere gemeenten willen bij de zaak betrokken blijven. Wij kijken dus uit naar de voortzetting van de succesrijke Gordelformule.

De heer Michel Doomst (CD&V): Ik wil toch even benadrukken dat het aangewezen is om het ei niet in mei te leggen. Wij moeten de winter gebruiken om iedereen goed op voorhand bij de zaak te betrekken. Ik denk dat wij nu moeten beginnen te werken aan de volgende editie als wij er de gemeenten ten volle willen bij betrekken. Wij vertegenwoordigen het mooiste en ook het meest Vlaamse element van het geheel. Wij mogen niet als de rand van de Rand worden bekeken. Geheel Halle-Vilvoorde – alle gemeenten – moeten zich in het evenement herkennen. Ik stel dus voor om de gemeenten nu al bij de evaluatie te betrekken. Het evenement moet ook wervend zijn. Anderstaligen moeten wij duidelijk maken dat dit 11 juli-evenement op wielen een positief Vlaams gevoel kan genereren als zij daaraan participeren.

De heer Jo De Ro (Open Vld): Als het kan helpen, moeten de ervaringen van de twee focusgemeenten van de afgelopen jaren – Pepingen en Vilvoorde – misschien eens kort worden geschetst. Voor gemeentelijke politici en lokale diensten zou het goed zijn te weten wat dat inhoudt en hoeveel mensen er zijn geweest. De idee van u, minister, om gemeenten te laten samenwerken, is goed. Een kleine gemeente in het Pajottenland kan op zichzelf niet dezelfde inspanning leveren als gemeenten zoals Grimbergen, Dilbeek of Halle. Clustering – die

gebeurt al om amateurs te ondersteunen – kan dan een oplossing bieden, en van de ervaring van Pepingen en Vilvoorde kunnen zij leren.

Minister Ben Weyts: Wat de randbemerking van de heer Doomst over de mooiste hoek van de Rand betreft: die laat ik onder de parlementaire onschendbaarheid – en parlementaire onverantwoordelijkheid – vallen. (*Gelach*)

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.